

sisemisest distsipliinist juhitud pintslitehnika ja lüüriline põhilaad.

Isikl. saadud andmed. V. V.

***KETTUNEN, Lauri Einari**, soome keeleteadlane, täitis 1928—30 Helsingi ülikoolis soome keele prof-i kohuseid ja valiti 1929 seals. vastasutatud läänemeresoome keelte õppetooli erakorraliseks prof-ks; a-st 1939 on ta viimase asemele asutatud eesti ja ta lähissugukeelte õppetooli korraliseks prof-ks. Ühtlasi oli ta 1925—35 Helsingi Yhteiskunnallinen Korkeakoulu soome ja eesti keele õpetajaks. K. on alates 1926 ette võtnud mitmeid keeleuurimise teekondi Eestis, Liivis ja Soomes, samuti Vepsas ja Karjalas; 1935—37 töötas ta Ungaris. Kotikielen Seura esimeheks on K. olnud 1925—30 ja uuesti a-st 1937, Soome Teaduste Akadeemia liikmeks a-st 1932. Eesti Akadeemilise Hõimuklubi auliige on ta a-st 1930, Õp. E. S-i ja EKS-i auliige a-st 1932. K-i viimase aja publikatsioonidest on erilisemalt märkida: „Oppikirja eestin ja suomen eroavaisuustista“ (1926), „Eestin kielen oppikirja oppikouluja ja seminaareja varten“ (1928), „Eestin kielen äännehistoria“ (1929), „Suomen murteet“ I, II (1930), „Eestiläis-suomalainen taskusanakirja“ (1931), „Suomen heimon kirja“ (1931), „Vatjan kielen äännehistoria“ (1930), „Näytteitä vatjan kielestä“ (1932), „Suomen kielioppi oppikouluille ja seminaareille“ (1934). A-st 1920 töötas K. liivi-saksa sõnastiku „Livisches Wörterbuch mit grammatischer Einleitung“ koostamise kallal, mis õige ulatuslik ja põhjalik teos ilmus 1938 (kõik tööd ilm. Helsingis).

Isikl. jm. saadud andmed.

A. S-te; T.

KEVADELIND, vt. **LEOKE**.

KEYSERLING, Hermann, krahv, balti-saksa filosoof, sünd. 8. VII 1880 vkj. Harjumaal Kõnnu mõisas, õppis keemiat Tartu ülikoolis, geoloogiat ja zooloogiat Genfi, Heidelbergi ja Viini ülikoolis ja omandas viimases 1902 dr. phil. astme. K. rändas Euroopas, veetis aga suved Harjumaal Raikküla mõisas, reisis 1911—12 ümber maailma, siirdus Eestist 1918. a. lõpul Saksa- maale ja asutas 1920 Darmstadtis filosoofilise õppeasutise „Tarkuse Kooli“, kus kasutab antiikseid ja idamaisi meetodeid eesmärgiga arendada täis-

inimesi ja juhtivaid isikuid. — Maa- ilmasõja ajal avaldas K. inglise aja- kirjas „The Hibbert Journal“ kirjutise sõjamõttest, mille tagajärjel sattus vastuolu Eestimaa aadliga. E. rüütel- konna peamehe parun E. Dellingshau- sen'iga (vt.) selle tagajärjel 1917 ja 1918 vahetatud erakirjust ilmnevad K-i poliitiline edumeelsus ja ettenägelikkus; ta pidas balti-sakslusele tõsiselt ohtli- kuks teotseda saabunud uuel demokraat- likul ning rahvaste enesemääramise ajastul „germanomaania“ tähe all ning soovitas sisepoliitikas liberaalsust ja koostööd eestlastega. Eestimaa aadli radikaalne vähemik, pooldades K-i vaateid, palus teda 1918. a. lõpul vahe- meheks sidemete sõlmimisel eestlastega, mis palve jäi ta ärasõidu tõttu tulemus- teta. K. püüdis Belgia eeskujul käsitleda „Balti probleemi“ (ajalehes „West- minster Gazette“ 18. VI 1919) ja „Eesti tulevikku“ („Daily Telegraph“ 17. IX 1919) ülerahvusliku riigi seisukohalt. K-i sulest ilmunud töist nimeta- tagu „Das Reisetagebuch eines Philo- sophen“ I, II (Darmstadt, 1919), „Schöp- ferische Erkenntnis“ (*ibid.*, 1922), „Po- litik, Wirtschaft, Weisheit“ (*ibid.*, 1922), „Das Spektrum Europas“ (Stuttgart, 1928), „Südamerikanische Meditationen“ (Stuttgart, 1933) ja „Das Buch vom per- sönlichen Leben“ (Berliin ja Stuttgart, 1936).

Isikl. kogutud andmed.

J. L-p; T.

KIBUVITS, Leida, kirjanik, sünd. 5. X 1907 vkj. Tartumaal Haaslava v. majaomanik Jaan Kupits'a tütreana; a-l 1909 asus perekond Tartu, kus ka K. üles kasvas. K. õppis a-st 1913 A. Salo- mon'i erakeskkoolis, kust siirdus 1921 Tartu tütarlastegümnaasiumi, mille lõ- petas 1927; a-il 1922—23 õppis ta kunstikoolis „Pallas“. Astunud a-l 1929 teenistusse II diviisi intendantuuri, abi- ellus ta 1931 leitnant August Kibu- vits'aga ja siirdus 1932 Pärnu, kus ta on elanud kuni 1936 ja a-st 1938 (vahepeal Viljandis). — K. on avalda- nud uusrealistlikud vormivärsked ro- maanid: „Soomustüdruk“ (1932), „Ra- husõit“ (1933), „Paradiisi pärispere- naine“ (1934), „Manglus sepapoeg“ (1936) ja „Kass arvab, et ...“ (1936) ning novellikogu „Rist ja rõõm“ (1938; kõik ilm. Tartus).

Isikl. saadud andmed.

T.